

PŘED-VELIKONOČNÍ DOPIS 2024

Milé sestry, milí bratři,

blíží se svátky nabité nadějí, jež nemá hranic. Srdečně Vás zveme na společné oslavení Velikonoc!

Velký pátek 29. března: bohoslužba s večeří Páně – Vyškov 8:30, Prostějov 10:00, Lipová 14:00

Velikonoční neděle 31. března: bohoslužba s večeří Páně – Vyškov 8:30, Prostějov 10:00

bohoslužba slova – Lipová 8 h

O Velikonoční neděli se koná celocírkevní sbírka s názvem Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty. Touto sbírkou bude letos podpořena [rekonstrukce evangelického kostela v Olomouci](#).

Dále zveme na **výroční sborové shromáždění s volbou nového vedení našeho sboru**, tzv. staršovstva. Setkání se koná v modlitebně ČCE v Prostějově bezprostředně po bohoslužbě, jež začíná v 10:00 dne 24. března 2024. V tento den se ruší pravidelné nedělní bohoslužby v kazatelských stanicích Vyškov a Lipová, budeme rádi za hojnou účast členů sboru při volbě.

V dopise dále najdete: biblickou úvahu, ohlédnutí za uplynulými šesti lety našeho sboru a plán sborových akcí v příštím půl roce. Přejeme vám všem dobré dny a zveme vás srdečně k setkání nejen svátečním na půdě evangelického sboru v Prostějově.

Radek Bedřich, kurátor Kamil Vystavěl, farář

Z biblického poselství: nadějně jméno pro slabého

Tu mu Petr řekl: "I kdyby všichni odpadli, já ne." Ježíš mu odpověděl: "Amen, pravím tobě, že dnes, této noci, dřív než kohout dvakrát zakokrhá, právě ty mě třikrát zapřeš." On však ještě horlivěji prohlášoval: "I kdybych měl spolu s tebou umřít, nezapřu tě." Tak mluvili všichni. (Marek 14,29-31)

Přece nemůže být tak strašně těžké dostát svým dobrovolným závazkům! Tak nějak patrně uvažoval Petr. Tak nějak uvažujeme my. Přece nemůže být tak strašně vyčerpávající postarat se o staré nemohoucí rodiče. Nemůže být přece tak náročné žít v manželství. Přece nemůže být tak těžké udělat... Naše představy občas předčí neočekávaná skutečnost. V případě učedníka Petra byla skutečnost takováto: *Ježíše [zatkli a] odvedli k veleknězi, kde se shromáždili nejvyšší kněží, starší a zákoníci. Petr šel zpovzdálí za Ježíšem až dovnitř do veleknězova dvora; seděl tam spolu se sluhy a ohříval se u ohně. (Marek 14,53-54)*

Rozjel se předem připravený promyšlený proces. Veliká instituce mocným ramenem popadla jednoho človíčka a začala s ním mávat. Petr zkoušel zpovzdálí nakukovat, zůstat při tom, být alespoň nějak svému příteli nablízku. A šel na to dobře! Ano, to je klíč k dobrému životu, to je Boží vůle: být nablízku tomu, s nímž něco mocného mává. Podobně to přece Petřův i náš Mistr mnohokrát říkal a především sám takto žil.

A co dál? Dál záleží na tom, aby v tomto našem správném počínání – v čase, kdy jsme nablízku svému bližnímu – nezačalo něco mocného mávat s námi. Je těžké být tu pevně pro někoho jako opora, když mám co dělat, abych nastalou situaci sám ustál, když sám potřebuji podporu jiných.

Když byl Petr dole v nádvoří, přišla jedna z veleknězových služek, a když uviděla Petra, jak se ohřívá, pohlédla na něj a řekla: "I ty jsi byl s tím Nazaretským Ježíšem!" On však zapřel: "O ničem nevím a vůbec nechápu, co říkáš." A vyšel ven do předního dvora. V tom zakokrhá kohout. Ale služka ho uviděla a zase začala říkat těm, kteří stáli poblíž: "Ten člověk je z nich!" On však opět zapíral.

A zakrátko zase ti, kdo stáli kolem, řekli Petrovi: "Jistě jsi z nich, vždyť jsi z Galileje!" On se však začal zaklínat a zapřisahat: "Neznám toho člověka, o němž mluvíte." (Marek 14,66-71)

Petr chtěl podpořit svého přítele. Nemohl ho sice vytrhnout z mocných kleští, ale mohl jej zpovzdálí povzbuzovat a tím jeho břímě ulehčovat. Jenže pak to Petrovi docvaklo: když i sluhové poznají, co je zač, stačí pouhý krůček a mocné rameno státní instituce začne mávat i s ním. Půda pod nohama ztratila svou pevnost, Petr už nemůže být oporou, sám sebe teď musí bránit a hájit. Sám sebe a taky manželku (a možná i potomstvo) čekající, že její muž se jednoho dne z výpravy do Jeruzaléma zase pokojně vrátí. Velmi těžká dilemata připravují lidem některé mocné instituce. Těžké zkoušky a dilemata podstupujeme někdy se svými blízkými i bez přispění jiných stran a sil.

V tom kohout zakokrhá podruhé. Tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: "Dřív než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš." A dal se do pláče. (Mk 14,72) Kokrhající kohout se stal znamením, které Petra postavilo zpátky na pevnou zemi. Pochopil, že se ho zmocnilo cosi – snad strach či co? – a přemohlo to veškeré jeho odhodlání. Kdo ví, možná že Petrovi vlastně nic velkého nehrozilo, dost možná že mezi služebnictvem u ohně by klidně mohl svoji příslušnost k Ježíšovi přiznat a nikdo by ho do vězení ani na soud nevlácel. Zakokrhá kohout a Petr uviděl svoji křehkost, právě si ohmatal svoji slabost, snad konečně pochopil, jak náročný a přetěžký závazek na sebe vzal. Najednou to všecko viděl, vnímal a zaplakal.

Kokrhajícího kohouta z biblického příběhu můžeme chápat jako symbol, jenž nám pomáhá uvidět podstatné: Jakou tíhu a jaké důsledky obnáší naše závazky? Jak přijímáme, anebo jak retušujeme své slabosti? Je dobré seznamovat se se svými stíny, byť to jednoho stojí spoustu slz.

A právě tento plačící muž, tento slabý človíček, vlastním jménem Šimon, který se občas cítil hodně silný a který ze svého siláctví musel trpce vystřízlivět, dostal od Ježíše krásné a nadějně jméno. Petr = skála, skála = odvěký symbol pevnosti a stability. Proto jsem přesvědčený, že každý křehký člověk, který je ochoten slyšet „kokrhání kohouta“ a poznává svou slabost, každý takový člověk z Boží milosti dostává krásné a nadějně jméno. Toto nové jméno se sice nepíše na občance, ale patří k Tobě a je nesmazatelně zapsáno v nebesích.

Kamil Vystavěl, farář

Šest let staršovstva a sboru, 25.3.2018–24.3.2024

Milé sestry a bratři,

staršovstvo je v naší církvi voleno na 6 let. Toto období uplyne na nejbližším výročním sborovém shromáždění 24.3.2024, kde budete také volit staršovstvo nové, takže je na místě krátké ohlédnutí, rekapitulace.

Šest let je a není krátká doba. Za 6 let se stane z narozeného dítěte školák. Jeho svět se hodně promění. U dospělých to mnohdy není tak zřetelné. Ale zrovna posledních 6 let zřetelných bylo. Zavzpomínejme. V roce 2018 jsme nevěděli, co je Covid. Roušky nosili jen úzkostliví turisté z Asie a to většinou ne v Prostějově. Kousek od nás, na Ukrajině, nezuřila válka, která si do dnešního dne vyžádala mnoho desítek, možná stovek tisíc životů a která se osobně dotýká každého z nás a dotkla se výrazně i sboru. Naším farářem byl Jan Jun a my nevěděli, že nás čeká změna. Odvod do personálního fondu činil v roce 2017 100 000 Kč (v tomto roce bude 340 000 Kč, nárůst odvodu o 240%, inflace za stejnou dobu vzrostla cca o 45%). Svět se změnil, faráře máme

jiného, ale církev i sbor jsou zde a radostně pokračují ve zvěstování evangelia a společném setkávání.

Podívejme se na ten čas podrobněji.

Staršovstvo v tomto období pracovalo ve složení farář plus Radek Bedřich (kurátor), Dan Ryšavý (místokurátor), Marcela Kottová (pokladní), Olga Čermáková (zapisovatel), Daniel Marek (hospodář), Ignác Hoza (zástupce za kazatelskou stanici Vyškov), Jarmila Klapková, Iveta Provazníková, Lydie Trumpešová (zástupce za KS Lipová), Danuše Vincúrová, Petra Veverková; náhradnice Karolína Romášková.

Brzy po volbě staršovstva jsme se v roce 2018 dozvěděli, že stávající farář sboru Jan Jun plánuje od 1.7.2019 po 12ti letech pokračovat ve své službě ve sboru v Horních Vilémovicích. Měli jsme tak čas se na tuto změnu připravit a Honza mimo jiné zorganizoval kurz pro předčítatele kázání, což nás připravilo nejen na očekávané období bez faráře, ale využíváme toho do dneška při službách v kazatelských stanicích a občas i v Prostějově. S rodinou Junových jsme se vděčně rozloučili na setkání 26.6. v Dolníčce a mnozí z nás Honzu

podpořili i při jeho instalaci v Horních Vilémovicích 29.9.2019.

Již 26.5.2019 kázal v našem sboru Kamil Vystavěl, toho času farář v České Třebové, se kterým jsme v té době jednali o tom, zda by mohl být novým farářem v Prostějově. Sborové shromáždění jej pak 24.11.2019 zvolilo na dobu od 1.5.2020 do 30.4.2025 naším farářem. Hned se nám tak čekalo v uprázdněném sboru lépe s nadějí, že bez faráře budeme jen 11 měsíců, po které nám navíc obětavě pomáhal jako administrátor br. Jan Lukáš, farář v Olomouci. Změna faráře je citlivá věc v životě každého sboru. Dnes můžeme říci, že se povedla a jsem za to i za staršovstvo moc rád a pokládám to za jeden ze zásadních úspěchů staršovstva i sboru jako celku. Velkou měrou k tomu přispělo i férové, včasné a milé jednání jak Honzy Juna při jeho odcházení, tak Kamila Vystavěla při všech jednáních i následně po nástupu do sboru.

Příchod nového faráře se měl ale ještě zdramatizovat ...

1.3.2020 se objevily v ČR první případy rychle se šířící infekční nemoci Covid-19. Již 12.3. byl vyhlášen nouzový stav, 19.3. byla vyhlášena povinnost si mimo bydliště zakrývat ústa a nos rouškou, šátkem či jinou pokrývkou. Bohoslužby byly na doporučení synodní rady naší církve od 15.3. do 3.5. pozastaveny. Za této situace se Vystavělovi rozhodli přestěhovat do Prostějova o něco dříve, protože hrozilo omezení pohybu osob v ČR. Nastěhovali se tak již 22.3.2020. O měsíc později, 22.4., jednalo staršovstvo poprvé online na dálku. Další nouzový stav byl vyhlášen 30.9.2020, od 21.10. byla zavedena povinnost nosit roušky, od 1.3.2021 bylo dokonce zakázáno cestovat mezi okresy. Opatření se začala rozvolňovat 12.4.2021. Do konce roku 2023 zemřelo v ČR s covidem okolo 43.000 lidí.

Covid změnil i podobu večere Páně – do dnešních dní máme dva kalichy a každý si může vybrat, zda se napije, nebo si ve druhém kalichu namočí chléb.

Nástup nového faráře tedy nebyl vůbec jednoduchý, ale sbor situaci zvládl, se členy komunikoval přes sociální sítě a mailem, některá setkání se konala online, vždy jsme využívali maximálních povolených hranic pro společné setkávání, od 13.12.2020 jsme začali s přímým přenosem bohoslužeb nejdříve přes Facebook, následně přes YouTube kanál sboru, což pokračuje dodnes. Vlastně jsme tak i díky covidu nyní dostupnější – jak o nedělích, tak na vyžádání při biblických hodinách. Online je možné se pro členy připojit i na schůze staršovstva.

I v koronavirové době se nám ve chvíli krátkého rozvolnění epidemiologických pravidel podařilo uspořádat instalaci br. faráře dne 13.9.2020. Z důvodu opatrnosti netradičně venku pod širým nebem a stanem. Počasí nám přálo.

Měli jsme radost ze setkávání. Vedle tradičního sborového programu organizoval br. farář také vycházky do okolí, kterých se byly mnohdy účastnilo hodně lidí. Pěvecký sbor Exaudi jako stálice

po celých 6 let nacvičoval a koncertoval nejen v naší modlitebně, ale i jinde. Podobně jsme se vždy, kdy to bylo jen trochu možné s ohledem na epidemii, připojovali také ke každoroční Noci kostelů a byli aktivní v iniciování ekumenických setkání v Prostějově. Radostné jsou vždy také vánoční bohoslužby s (nejen) dětskou hrou. Některé najdete na našem YouTube kanále, mnohé starší jsou k dispozici ke stažení na flash disku v kanceláři sboru. Pro zájemce se obnovily i prázdninové sborové pobyty. Pokud to situace umožnila, konaly se

i populární předvánoční Dobrotrhy, které má pod patronací zejména Jarmila Klapková.

Pro školní rok 2021/2022 jsme pronajali suterénní prostory fary skupině pro domácí vzdělávání. Rodiče, kteří preferují tento způsob výuky svých dětí, využívali prostory dvakrát až třikrát týdně.

V prosinci 2021 jsme obdrželi nové zpěvníky naší církve a od 30.1. 2022 je začali běžně používat při bohoslužbách.

Dne 24.2.2022 Rusko napadlo Ukrajinu. Z Ukrajiny uprchly před válkou milióny lidí, statisíce i do ČR. I my jsme se přidali k vlně solidarity a poskytli českému státu naše prostory v Dolníčce k dočasnému ubytování uprchlíků. 21.3. k nám pak přivezli dvě ukrajinské ženy a dvě děti. Pocházely z Charkovské oblasti z městečka Barvinkove. Valentina Kamyshan (1956) je matkou Anny Kamyshan (1987) a babičkou Ariny (2012) a Denyse (2015). Krátkodobý pobyt se protáhl až do června 2023. Kamyshanovi jsou stále v Prostějově, zejména Valja se občas objeví na bohoslužbách a jsme s nimi

pořád v občasném kontaktu. Jak sbor jako celek, tak řada jeho členů individuálně Kamyšhanovým hodně pomohli a pomáhají. Obsazená Dolnička znamenala nemožnost jejího využívání, jsem ale rádi, že jsme mohli i takto podpořit statečný vzdor Ukrajiny vůči agresorovi.

Naše kazatelské stanice se rozvíjely po těchto 6 let rozdílně.

Ve Vyškově, která čerpá z obrovské pomoci manželů Vikových, kteří v budově sboru žijí, podílí se na zvěstování slova, na hudebním doprovodu k písním a ve Vyškově slouží i jinak, společenství sice stárne, ale stále se drží. I zde byli dočasně ubytováni další uprchlíci před válkou na Ukrajině.

V Lipové přes obětavost sester Růžičkové a Trumpešové i z důvodu několika úmrtí a také odstěhování se rodiny Romáškových počet účastníků bohoslužeb klesl.

Staršovstvo se oběma stanicemi pravidelně zabývalo, každý rok konalo jedno výjezdní zasedání v Lipové a jedno ve Vyškově. V Lipové iniciovalo vynětí budovy ze seznamu nezcizitelného majetku sboru, vytvořilo komise, které se budoucností obou stanic zabývají. Nechceme nic uspěchat, ale sedět a nic nedělat by bylo špatně. Věříme, že příštímu staršovstvu se ukáže dobrá cesta, jak pokračovat.

Průměrný počet účastníků bohoslužeb v sídle sboru a v kazatelských stanicích klesl z 51 v roce 2017 na 45 v roce 2023 (bez započtení těch, kteří se připojili k živému online vysílání).

Hospodaření nám dělalo díky vám všem radost. Jsme cca ve dvou třetinách období, kdy dochází k odluce církve od státu (2013-2030). Po tu dobu každoročně silně rostou odvody nejen do personálního fondu, protože si musíme svého faráře rok od roku z větší míry sami zaplatit, podílet se na provozu církve, zaplatit vysoké energie, jejichž cenu výrazně navýšil konflikt na Ukrajině, udržovat budovy sboru a mít i na aktivity, které chceme dělat. To se zatím daří, takže stále sebevědomě uvažujeme o Prostějovu jako o samostatném sboru naší církve. Díky vám všem! Není to samozřejmé. Jen růst odvodů do personálního fondu mezi roky 2023 a 2024 o 60.000 Kč znamená, že na to potřebujeme vybrat letos každý týden o minimálně 1.000 Kč více, než loni. A navyšování bude pokračovat. Tato důležitá výzva pro nás všechny nekončí, ale pokračuje.

Z větších oprav za posledních 6 let zmíním alespoň: rozbourání a odvodnění jímky za vjezdovou bránou + vytvoření retenční nádrže a trativodu v Prostějově na jaře 2018, úpravy dočasně uvolněného bytu faráře v Prostějově 2019-2020, opravu části podlahy napadené dřevomorkou v hlavním sále v Lipové v roce 2020, výměnu kuchyňské linky v Dolničce na podzim 2022, opravu varhan koncem roku 2022, úpravu garsonky ve Vyškově pro dočasné ubytování ukrajinských uprchlíků v roce 2022.

Vidíte, že toho nebylo za těch posledních 6 let málo. Něco bylo naprosto unikátní, byť často v negativním smyslu (Covid, válka). Přesto nám i ta negativa vždy něco dala a posunula nás dál. Ty výše popsané věci se nestaly samy. Podařily se díky vám, aktivním členům sboru i díky vám, kdo přicházíte občas, nebo nám třeba finančně přispíváte a jinak nás podporujete. Nicméně zvláštní poděkování patří staršovstvu i oběma farářům, Honzovi Junovi a Kamilovi Vystavělovi. Staršovstvo má od vás zmocnění rozhodovat a věřte, že to není jednoduché. Jsem moc rád, že jsem mohl s každým členem staršovstva jednotlivě i jako s celkem spolupracovat. Moc mne to obohacovalo a moc si té spolupráce cením.

A s vděčností se obracím i k našemu Pánu, který při nás stál, v jehož jménu se scházíme a který nám dává naději a potěšení v časech těžších i radostných. Bez něho by to vše nemělo smysl. Proto

každé jednání staršovstva zahajujeme biblickým zamyšlením, plánujeme bohoslužby a další setkávání, sdílíme si informace o návštěvách členů sboru a přemýšlíme, jak zvěstovat Boží slovo v dnešní době. Protože našim posláním není mít hezké budovy, ale mít hezké společenství chválící Boha.

Věřím, že:

*Pán Bůh je síla má, všechna obrana má!
Bezpečně má státi, aniž se lekati, duše má.*

Radek Bedřich, kurátor

Jaro & léto 2024 – plán akcí

- Jarní **koncert** našeho smíšeného pěveckého sboru Exaudi: „Když ne lidé volat bude kamení!“ Neděle 24. března, 18 h, modlitebna ČCE v Prostějově.
- **Oblečo-budka**, mládežnický projekt výměny oblečení, pátek 5. dubna, 17-19 h, Dolnička a zahrada sborového domu v Prostějově.
- **Přednáška** Petra Húště ze Vsetína, koordinátora humanitární pomoci Ukrajině, jehož práci náš sbor finančně podporuje, 17. dubna, 17:30, modlitebna ČCE v Prostějově.
- **Sborový den** s konfirmační slavností a společným obědem, neděle 19. května, od 10 h, sborový dům v Prostějově.
- **Noc kostelů**, pátek 7. června, 17:00 ekumenická bohoslužba, 18-22 kulturní program v kostelech a modlitebnách.
- Seniorátní **odpoledne pro rodiny s dětmi**, Drahanovice, galerie U Kalicha, 14:30 – 18 h.
- Letní **pobyt pro otce s dětmi**, 21.-25. srpna, Staré Hutě (Chřiby), případní zájemci nechtě se hlásí faráři – tel: 775 025 617; email: kamil.vystavel@evangnet.cz.

Sbírka darů Jeronýmovy jednoty

Každý kalendářní rok od ledna do května se koná sbírka na dílo Jeronýmovy jednoty (zkratkou JJ), tj. fondu, který pomáhá farním sborům ČCE financovat církevní budovy, opravy a stavby kostelů, sborových domů. Přispět můžete svým darem prostřednictvím našeho sboru. Informace o fondu naleznete na webu: jeronymovajednota.e-cirkev.cz

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Prostějově – nedělní bohoslužba v 10:00
nám. U Kalicha 2574/1, 796 01 Prostějov

tel.: 775 025 617

e-mail: prostejov@evangnet.cz

www: prostejov.evangnet.cz

[Facebook](#) & [YouTube kanál](#): „ČCE Prostějov“

bankovní spojení: 162 282 485 / 0300 (ČSOB)

Kazatelská stanice Vyškov
Kašíkova 243/13, 682 01 Vyškov
nedělní bohoslužba v 8:30

Kazatelská stanice Lipová
Lipová 95, 798 45 Lipová
nedělní bohoslužba v 8:00

QR platba - dar sboru

100 Kč

250 Kč

500 Kč

1000 Kč